

[Aksel Larsen.]

§ 4, og samtidig med deres begrundede mistillid til den faste voldgiftsret og den faste voldgiftsrets afgørelser.

Kampen om septemberforliget er en gammel kamp. I 1920 blev der proklameret generalstrejke i dette land. Jeg tør ikke sige det helt med sikkerhed, for jeg har ikke overvejet spørgsmålet ud fra juridiske synspunkter, men det forekommer mig, at den generalstrejke, som dengang bebudedes af De samvirkende Fagforbund, må have været en ulovlig generalstrejke. Nu blev den ikke sat i værk, idet man, nogle timer før den skulle have været udbrudt, sluttede et forlig, om hvilket man, hvis jeg ikke husker meget fejl, med 6- eller 8-spaltet overskrift på forsiden af Social-Demokraten fortalte, at dette forlig betød, at nu var septemberforliget likvideret. Når Social-Demokraten ved påskeforliget 1920 i den grad måtte drage til felts mod septemberforliget, forstår man, at der allerede dengang var utilfredshed nok med det blandt arbejderne, og denne utilfredshed er ikke blevet mindre siden.

Utilfredsheden med den faste voldgiftsret og mistilliden til den er ikke blevet mindre siden. Det er nu sådan indrettet, at de domme eller kendelser, voldgiftsretten afsiger, og som beklageligvis bliver afsagt efter retsforhandlinger for lukkede døre, bliver afsagt på grundlag af meget kortfattede bestemmelser, som det stort set overlades til voldgiftsretten selv at fortolke og anvende på stadig nye områder. Det giver stor mulighed for vilkårlighed, og man kan se på det, hvordan man vil, men man bliver nødt til at erkende, at der er god grund for arbejderne til at være utilfredse, ellers ville fagbevægelsens kongres heller ikke have krævet septemberforliget revideret eller afskaffet. Når der udbræder sådanne ulovlige strejker, som kan have deres konkrete foranledning i noget, arbejderne er utilfredse med på den pågældende arbejdsplads, men som samtidig har deres baggrund i utilfredshed med septemberforliget og det forbistrede juristeri, skulle man tage ved lære heraf og gøre noget alvorligt for at få afskaffet misforholdene. Jeg tror ikke, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen gav udtryk for, at jo flere ulovlige strejker der

kommer, jo sværere bliver det at få septemberforliget ændret.

Jeg må erkende, at afslutningen på HENZESTREJKEN ikke har været så lykkelig, set fra HENZEARBEJDERNES synspunkter. De kunne på et langt tidligere tidspunkt have fået en langt bedre udgang på strejken, og der er vel også grund til at sige, at når man går ud i en strejke, hvad enten den er ulovlig eller lovlig, skal man være sikker på, at solidariteten kan holdes i rækkerne. Man skal være så sikker som muligt på solidariteten fra den øvrige arbejderbevægelses side, man skal ikke spænde buen strammere, end den kan tåle, og man skal så vidt muligt sikre sig, at man kommer samlet ind på arbejdspladserne igen.

Jeg tror ikke, og det fremgår forhåbentlig af det, jeg har sagt, at den opfattelse, som Landsorganisationen De samvirkende Fagforbunds forretningsudvalg gav udtryk for i sit hysteriske opråb i oktober, og som det forekommer mig at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen her i nogen grad også har gjort sig til talsmand for, at den opfattelse, at HENZESTREJKEN var sat i gang af kommunisterne, er rigtig, og det forekommer mig noget mærkværdigt, at man kunne få sig selv til i omtalte opråb eller resolution, eller hvad det nu var, oven i købet at antyde eller insinuere, at indsamlingslisterne til de strejkende var trykt, allerede før strejken brød ud. Fordi der kom sådanne indsamlingslister ud 2 dage efter strejken brød ud, behøver de ikke at være trykt i forvejen. Sådanne lister kan blive trykt på et par timer, det troede jeg dog enhver vidste. Jeg tror ikke, denne strejke var sat i gang af kommunisterne eller noget andet politisk parti; jeg tror, det var en af den slags strejker, der bryder ud, fordi arbejderne virkelig er utilfredse. At der så er folk af forskellig politisk opfattelse, der har deres mening om strejken og måske også benytter lejligheden til at give råd, som kan være gode eller dårlige, det er en anden sag, men man bør i alt fald ved vurdering af en sådan strejke være nede på jorden, og det giver også det bedst mulige grundlag for fremtidigt arbejde, så der bliver mindst mulig grund til den slags strejker.

Ja, det er, hvad jeg i det væsentlige anser